

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

จิตตปริทรรศน์

ลาว : ชาวลาวอพยพ ✓

สถ
-
3.5
325
2521

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๕๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961187592

๗๖
-
๖.๕
๖๕๕
๒๕๖)

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ลาว : ชาวลาวอพยพ

แปลและเรียบเรียงจากบทความในนิตยสาร Time ฉบับที่ October 9, 1978 เรื่อง LAOS: The Puritans
รายงานโดย Richard Bernstein

๒๕๖)

สิ่งพิมพ์รัฐบาล
สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๙๗
๐/๑
10/5๐๐

ลาว : ชาวลาวอพยพ

คำถามที่สำคัญประการหนึ่งคือ : ใครเป็นผู้บริหารควบคุม
ประเทศที่ได้รับสมญานามว่าดินแดนแห่งช้างล่านเชือก

เมื่อสามปีที่แล้วพวกขบวนการปะเทดลาวที่ผูกพันตัวอยู่ในป่าได้เคลื่อนกำลังปรากฏ
ตัวออกมาอย่างเงียบกริบ แต่ก็ได้เข้ายึดอำนาจการปกครองประเทศที่เฉื่อยช้าล้าหลัง ซึ่งครั้งหนึ่ง
เป็นที่รู้จักกันในนามของดินแดนแห่งช้างล่านเชือกได้อย่างเด็ดขาดมั่นคง นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็ได้จำกัดผู้สื่อข่าวจากตะวันตกส่วนใหญ่ และหนึ่ง
ในบรรดาผู้สื่อข่าวของสหรัฐอเมริกา จำนวนน้อยนิดที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปเยือนประเทศนี้ ก็คือ
นายริชาร์ด เบอเรนสไตน์ ของนิตยสารไทม์แห่งสำนักงานไทม์ในฮ่องกง ต่อไปนี้เป็นรายงานข่าว
ของเขา

สิ่งหนึ่งซึ่งสังเกตแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด เกี่ยวกับลาวในปัจจุบัน
ก็คือ มีประชากรน้อยลง อัตราส่วนระหว่างประชากรของประเทศซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนน้อย (ประมาณ
๓ ล้านคน) กับจำนวนผู้อพยพหลบหนีออกนอกประเทศนั้นค่อนข้างจะมากอีกโขอยู่ ประมาณว่า
นับตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิของปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา ได้มีชาวลาวอพยพหนีออกนอกประเทศไปพำนัก
อยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยในประเทศไทยเป็นจำนวนถึง ๑๕๐,๐๐๐ คน เมื่อสองสามเดือนมานี้ชาวลาวส่วน
ใหญ่ที่อพยพหลบหนีต้องเสียค่าจ้างให้แก่วกที่พาพวกเขาลงเรือข้ามฝั่งแม่น้ำโขงไปยังฝั่งไทย ใน
อัตราคนละ ๑๕๐ ดอลลาร์สหรัฐ แม้ว่าพวกทหารขบวนการปะเทดลาวจะยิงกราดเขาใส่ ผู้ที่
พยายามหลบหนีข้ามฝั่งแม่น้ำโขงอยู่เป็นเนืองนิจ (เมื่อสองสัปดาห์ที่ผ่านมาก็มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ผู้ถูก
ยิงตายถึง ๔ คน) แต่กระนั้นก็ประมาณได้ว่ามีชาวลาวอพยพหลบหนีเข้าสู่ประเทศไทย ๒๕๐๐-๔๐๐๐
คนทุกเดือน

ในนครเวียงจันทน์ ซึ่งเมื่อก่อนนี้มีศูนย์กลางการค้าขายผ้าขนที่คึกคักรุ่งเรืองอยู่หลายแห่ง
เช่น ย่าน ไวท์ โรส คาเฟ่ อันลือชื่อ ต่างก็ถูกรัฐบาลปะเทดลาวที่เข้มงวดกวัดขั้น สั่งให้ปิดหมด

ย่านถนนเศรษฐาธิรัฐนั้นถึงแม้ว่าศูนย์วัฒนธรรมอันใหญ่โตของโซเวียตที่หัวมุมถนนจะยังคงเปิดอยู่แต่ร้านรวงต่าง ๆ มากกว่าครึ่งหนึ่งก็ถูกปิดตาย ซากรถยนต์นั่งและรถบรรทุกที่เต็มไปด้วยสนิมมากมายหลายคันถูกทิ้งจอดนิ่งอยู่ตามแนวข้างถนนซึ่งมุ่งสู่นอกตัวเมือง แม้แต่บริเวณสวนหน้าพระราชวังเก่าซึ่งเจ้ามหาชีวิตได้ถูกส่งไปประทับอยู่ในค่ายอบรมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ก็ถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการดูแลรักษา

แต่กระนั้นก็ตามที่นครเวียงจันทน์ก็ยังคงปรากฏลักษณะแห่งความเป็นอิสระ แบบเก่าหลงเหลืออยู่บ้าง เช่น ร้านขายของเก่าวัตถุโบราณตามแคว้นสามแสนไทย ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าของเป็นชาวเวียตนามก็ยังคงเปิดอยู่ เจ้าของร้านคนหนึ่งซึ่งโชคดีถือหนังสือเดินทางของฝรั่งเศสกล่าวว่าเธอกำลังเตรียมตัวที่จะออกจากลาวเร็ว ๆ นี้ เพราะรัฐบาลได้ประกาศแผนที่จะยึดร้านของเธอกลางใจใหญ่โตซึ่งดูเหมือนจะมีทุกอย่างพร้อมมูล มีทั้งผักสด สะบู่ บุหรี่ หม้อ กะทะ เสื้อผ้า และแม้แต่เครื่องเงินถม ก็ยังให้พ่อตาแม่ตาเอกชนเปิดค้าขายกันอยู่ ในขณะที่บรรดาพวกผู้หญิงต่างก็เชื่อฟังรัฐบาลอย่างเคร่งครัดต่อคำสั่งที่ใหญ่ๆ ตามประเพณีลาวที่เรียกว่าผ้าขึ้น แต่ก็ยังมีบางคนสวมเสื้อยี่ห้อที่มีตรา ADIDAS หรือ "U.C.L.A. BRUINS "

ถึงแม้ว่าจะมีร่องรอยหลักฐานแสดงถึงความคึกคักรุ่งเรืองอยู่หลายประการในวัฒนธรรมเวียงจันทน์ แต่สำหรับประเทศลาวโดยรวมแล้วเกือบจะตกอยู่ในภาวะล้มละลายการหารายได้ของประเทศในการแลกเปลี่ยนเงินตรากับต่างประเทศนั้นส่วนใหญ่ได้มาจากสินค้าขาออก คือ ไม้คีนุก และพลังไฟฟ้า ซึ่งก็มีมูลค่ารวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๑๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยปกติในแต่ละปีแล้ว รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินจำนวนนี้ไปกับการซื้อข้าวเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐ ตันเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการเพราะการผลิตภายในประเทศไม่เพียงพอ โดยที่ในทางปฏิบัติแล้วลาวไม่มีอุตสาหกรรม(ยกเว้นโรงงานเล็ก ๆ ที่ผลิตสะบู่ ไม้ขีดไฟ และทอดผ้า) สินค้าอุตสาหกรรมจากโรงงานส่วนใหญ่นับตั้งแต่ปุ๋ยไปจนถึงเครื่องมือเครื่องใช้ในทางเกษตรกรรมก็ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามา

หลักประกันในทางเศรษฐกิจของลาวอยู่ในภาวะที่ย่ำแย่ มีปัญหามานานสืบเนื่องมาจากภัยธรรมชาติมากมาย ระหว่างช่วงฤดูร้อนในฤดูเพาะปลูกของปีนี้นั้นได้เกิดภาวะแห้งแล้งอย่างหนัก ยังผลให้ขาดแคลนอาหารประเภทข้าวประมาณอย่างหยาบ ๆ ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ตัน คิดแล้วเท่ากับ ๑๐% ของเป้าหมายในการเก็บเกี่ยว และเมื่อฝนตกลงมาน้ำในแม่น้ำโขง และแม่น้ำเซคันก็ทะลักเข้าท่วมนาข้าว ๓๐% ถึง ๔๐% ในเขตจังหวัดจำปาสัก สุวรรณเขต และคำม่วน

ในปีที่รัฐบาลได้ร้องขอต่อองค์การสหประชาชาติและประเทศส่วนใหญ่ ที่มีสัมพันธไมตรีกับรัฐบาลเวียงจันทน์นับเป็นครั้งที่สองให้บริจาคช่วยเหลือลาว สหรัฐอเมริกาได้ให้ข้าว ๑๐,๐๐๐ ตัน และกำลังพิจารณาการร้องขอเพิ่มเติมอีก ๒๐,๐๐๐ ตันซึ่งก็ไม่ใช่สิ่งที่สงสัยกันแล้วว่าความช่วยเหลือต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ลาวต้องการ อย่างไรก็ตามพวกอพยพลี้ภัยกล่าวกันว่าชาวส่วนใหญ่ไม่ได้หมดไปเพราะช่วยเหลือขากเลียงทองชาวลาวแต่ได้นำไปเลียงปากเลียงทองทหารเวียดนามประมาณ ๔๐,๐๐๐ คนที่กระจายอยู่ในดินแดนทางปีกตะวันออกของประเทศ และตามแนวพรมแดนติดกัมพูชา พวกทหารเวียดนามเข้ามาตั้งค่ายรบอยู่ในลาวก็ด้วยเหตุผลที่สำคัญ คือทหารขบวนการปะเทดลาว ไม่สามารถที่จะกำจัดการต่อต้านของพวกชาวเขาที่ไม่พอใจและกองกำลัง ฝ่ายขวาที่จงรักภักดีต่อระบบเก่าซึ่งยังคงมีอยู่ มีบางสิ่งบางอย่างที่เป็นร่องรอยแสดงให้เห็นถึงว่ากองกำลังของฝ่ายกัมพูชาได้รวมมือกับกองกำลังต่อต้านเหล่านี้เข้าสู่รบกับทหารเวียดนาม ชาวลาวและชาวกัมพูชาวมิตรกันก็โดยนัยเกี่ยวกับความเห็นพ้องต้องกันที่ว่า พวกเวียดนามที่ดีก็คือพวกเวียดนามที่ตายแล้วเท่านั้น

ประเด็นคำถามอีกประการหนึ่งที่ฝ่ายเวียดนามหยิบขึ้นมาก็คือขบวนการปะเทดลาวสามารถที่จะควบคุมบริหารประเทศได้จริงหรือ ทางฝ่ายจีนซึ่งปฏิบัติงานตามโครงการระยะยาวสร้างทางในทางตอนเหนือของลาวเสร็จสิ้นลงก็ได้ตั้งกองกำลังอยู่ในบริเวณเขตแดนติดคอมมิวนิสต์ ยูนนาน ฝ่ายรัสเซียยังคงไว้มือเท้าในกิจการเข้าไปช่วยเหลือแทรกแซงในระดับที่ต่ำหน้อยในนครเวียงจันทน์ แต่ก็ประมาณว่ามีคณะที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ อยู่ในลาวถึง ๑,๕๐๐ คน และ

มีพลังเพียงพอที่จะมีอิทธิพลจนกระทั่งว่าฝ่ายจีนได้กล่าวหาโจมตีเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า ลาวก็เหมือนกับ
เวียดนามคือ เป็นหุ่นเชิดของรัสเซีย พวกเขาขบวนการปะเทดลาวได้กักขังชาวลาวยุคใหม่ที่มีความรู้ความ
สามารถมากมายไว้ในค่ายอบรมและโค่นล้มเสียประชากรมั่นแสนไปกับการอพยพหลบหนีออกนอก -
ประเทศ นักการทูตคนหนึ่งสรุปว่า "หากไม่มีโซเวียตกับเวียดนาม และจีนเข้าไปแทรกแซงดำเนิน
การแล้ว ฝ่ายขบวนการปะเทดลาวก็ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้มากเลย

เกษตรกรรมเป็นปัญหาสำคัญ และรัฐบาลก็ได้เข้าดำเนินการอย่างแข็งขันจริงจัง
ด้วยการรณรงค์ก่อตั้งนารวมต่าง ๆ นารวมตามโครงการพัฒนาการเกษตรกรรมทางอบแห้งหนึ่งซึ่ง
อยู่ห่างจากเวียงจันทน์ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ๒๐ ไมล์ เป็นนารวมหน่วยที่รวมกันได้อย่าง
น่าเลื่อมใสเป็น "เมืองใหญ่" ที่ล้อมล้อมด้วยนาข้าวเป็นบริเวณกว้างขวางใหญ่โต มีบ่อเลี้ยงปลา
กว้างใหญ่ที่ตกตางป่าสร้างขึ้นด้วยเครื่องมือทางการเกษตรที่ทันสมัย นายสมบัติ ชลสมณี เจ้าหน้าที่
ในกระทรวงการต่างประเทศของลาวในนครเวียงจันทน์กล่าวว่า "เราคิดว่าการพัฒนาตามนา
รวมให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เป็นทางที่ดีที่สุดที่จะช่วยเปลี่ยนแปลงพัฒนาวิธีการผลิต และเพิ่ม
ผลผลิต ถ้าเราไม่ดำเนินการตามนโยบายนี้แล้วภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของเราที่เลวร้ายทรุดต่ำ
อยู่แล้วก็จะกลับเลวร้ายลงไปอีก"

อย่างไรก็ตามแม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเองก็ยังยอมรับว่า มีการต่อต้านกันมากต่อ
นารวม ยกตัวอย่างเช่น พวกชาวนาชาวไร่ต่างก็มาสัตว์เลี้ยงสำหรับใช้แรงงานของตนเสียเอง
แทนที่จะมอบให้แก่ส่วนรวม ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน การที่รัฐบาลเพียรพยายามที่จะซื้อผลผลิตทาง
การเกษตรจากเอกชนเพิ่มขึ้น ๓๐% ในราคาของทางราชการที่ต่ำได้มีผลโน้มน้าวให้ชาวนาชาวไร่
บางพวกมุ่งผลิตเพื่อความต้องการของตนเอง หรือไม่ก็นำไปขายในตลาดมืดเสียเป็นส่วนใหญ่
ถึงแม้ว่าอนาคตทางเกษตรกรรมในระยะยาวของประเทศจะดูที่ท่าว่าจะดี แต่สำหรับสองสามปี
ข้างหน้าแล้วลาวยังต้องการความช่วยเหลือที่สามารถหาได้จากองค์การความช่วยเหลือ ระหว่าง
ประเทศและประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียของคนที่เจริญกว่า

LAOS

The Puritans

A key question: Who runs the land of a million elephants?

Three years ago, Communist Pathet Lao guerrillas emerged from their jungle hideouts and quietly but firmly seized power in the languid nation once known as "the land of a million elephants." Since then, the People's Democratic Republic of Laos has been off limits to most Western journalists. Among the handful of U.S. reporters who have been allowed to visit the country is TIME Hong Kong Correspondent Richard Bernstein. His report:

The thing that is most notably different about Laos today: there are fewer people. In proportion to the country's small population (roughly 3 million), the exodus has been staggeringly large. Since the spring of 1975, around 140,000 Laotians have fled to refugee camps in Thailand—in recent months, most of them by paying \$150 to secure a nighttime passage on boats plying the Mekong River. Although Pathet Lao soldiers often shoot at those who attempt the crossing (four died in one incident two weeks ago), an estimated 2,500 to 4,000 people

The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a multi-paragraph document, possibly a letter or a report, but the specific content cannot be discerned. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page.

